

HORTENZIJ BARTUČEVIĆ (1516—1578)

»Hortenze poštenu, slavo svih Hrvata,
pravo ti zlameni ime trak od zlata...«

Nikola Nalješković-Živon

Slobodan P. Novak

Curriculum vitae et operae:

4. rujna 1516. godine kršten je Hortenzij Bartučević »*primogenitum prestantis viry domini Jeronymi de Bertucijs Rectorum scolarum et consortis eius dominae Jeronymae de Barbis.*« Tog rujanskog dana na krštenju malog Hortenzija nazočan je u svojstvu kuma i Hanibal Lucić, poeta i »*judex pharensis.*«

17. lipnja 1537. godine ponovno se jedan dokument o životu Hortenzija Bartučevića odnosi na krštenje. Ovaj put razumljivo ne na njegovo već na njegove nezakonite kćeri Katarine kojoj je majka bila neka Margarita iz Krajine.

28. prosinca 1538. godine bilježe hvarski arhivski spisi Bartučevića kako svjedoči u prodaji kuće nekog Tome Bogdanića.

6. rujna 1541. godine kršten mu je prvi zakoniti sin sa ženom Margaritom Nikolini. Tom prvom sinu nadjenu rječito ime Cezar. Nakon Cezara arhivski spisi bilježe još Jeronima (1543), Pomponija (1545), Jeronima Atika (1548), Pomponija (1553), Ivana Pomponija Atika (1554) i Jeronimu (1550). Nakon ove, sve do reda u zakonitom braku, rodene djece krstit će 4. ožujka 1566. godine Vicentij Petris, a kumovat će Ivan Vlahinić, nezakonitog Bartučevićeva sina s nekom Petronilom.

6. veljače 1544. godine nalazimo Bartučevića u matičnim knjigama kako zajedno s Mikšom Pelegrinovićem kumuje Katarini kćerci Jeronima Pardvarića.

1551. godine izabiru Hortenzija zajedno s ocem Jeronimom u odbor za prodaju žita.

1553. godine, u rujnu, izabran je sa Silvestrom Leporinijem da bude poslanik plemića pred mletačkom vladom u vezi optužaba pučana. O tom izaslanstvu dužd mletački Marko Antonio Trivisano saopćava hvar-

skom knezu Vinčencu Auriju u pismu od 21. rujna 1553. godine kako nije htio saslušati pučke poslanike jer da nisu bili propisno izabrani. Trivisano u tom pismu, danas u Arhivo di Stato u Mletcima, spominje Bartučevića ovako: »*Soni stati uditi in contraditorio dalli sauij del Colleggio Nostro li fidelj nostri Ortensio Bertuccio et Silvestro Leporino Ambasciatori di Nobili di quella città d'una parte...*«

18. veljače 1560. godine dok Petar Hektorović piše svoj testament svjedoci su mu Antun Lucić, Antun Gazarović i naš Hortenzij Bartučević. Te iste godine obnaša Bartučević dužnost kamerlenga hvarske komune.

23. lipnja 1560. godine spominje se Hortenzije Bartučević kao sudac bratovštine Presv. Sakramenta i spomenutog dana je prisutan na skupštini ove bratovštine u stolnoj crkvi u Hvaru.

Oko 1560. godine iz Dubrovnika stiže Bartučeviću draga Nalješkovičeva poslanica s natpisom: »*Gospodinu Hortenziju Bartučeviću, vlastelinu hvarskom Nikola Stjepka Nalješković Dubrovčanin humiljeno preporučujući se piše.*« U to vrijeme od strane Bartučevićeve upućene su u Dubrovnik dvije poslanice Nalješkoviću.

1571. godine ističe se Hortenzij Bartučević za vrijeme napada Uluz Alije kao sudac Visa.

7. lipnja 1575. godine prisutan je H. Bartučević kao bratim, pri jednom ugovoru između bratovštine Presv. Sakramenta i popa Pavla de Pace u Hvaru.

1573. godine nalazi se Bartučević na funkciji suca hvarske komune.

1578. godine umro je zasigurno Hortenzije Bartučević. Njegovu smrt ne treba vidjeti u 1597. godine kako to običava naša historiografija (Novak, Fancev, Franičević), već se ona može precizno datirati na osnovu arhivskih podataka. Naime 20. veljače 1578. godine Hortenzije Bartučević je živ i zdrav i sudjeluje na krštenju Franje, sina nekog Stipiše Plamusa iz Sućurja. Međutim 5. siječnja 1579. godine iz jednog dokumenta vidljivo je da ga više nema među živima. Na krštenju njegova unuka Nikole zapisano je: »*Nicolaum filium spectabilis Domini Hieronimi filij q. spectabilis Domini Hortenzij et eius uxoris Domine Antonie...*«

1586. godine izlazi, najvjerojatnije drugo izdanje, Karnarutićeve knjige: »*IZVARSITA GLIUBAV i napochom nemila i nesrichna smrt PI-REMA I TISBE*«. U toj knjizi na listu 24 recto nalazi se prva do tada tiskana Bartučevićeva pjesma. Radi se o pohvali Karnarutićeve »*Tižbe i Šegeta*«.

1702. godine prepisao je danas nepoznati prepisivač u Dubrovniku rukopis s ovim natpisom »*A. M. D. G. A. di 1 di Luglio 1702.*« Na listu koji se nalazi pred početkom rukopisa upisala je neka mlada ruka ovo: »*Poslanice Nikole Nalješkovića Dubrovčanina ki priminu oko God. 1585.*«. U tom rukopisu danas u Arhivu JAZU I b 73, prepisane su i na taj način sačuvane dvije Bartučevićeve poslanice Nikoli Nalješkoviću Živonu. Prva »*Svake velike časti dostojnomu Nikoli Stjepka Nalješkovića Hortenzij Bartučević Hvaranin piše*« dolazi u tom rukopisu pod rednim brojem 38, a ona druga s rednim brojem 55 ima natpis »*Zvršno poštovanomu i svake časti dostojnomu gospodinu Nikoli Nalješkoviću Dubrovčaninu Hortenzij Bartučević Hvaranin piše.*«

1858. godine Ivan Kukuljević Sakcinski poduzima pionirski posao izdavanja iz starih knjiga i rukopisa djela starih hrvatskih pisaca. Njegovi »Pjesnici hrvatski« prva su hrestomatija starije hrvatske književnosti. Kod Kukuljevića Bartučević je zastupljen već spomenutom pohvalom Karnarutiću ali i s dvije poslanice Nalješkoviću. Kritički su te dvije poslanice tiskane tek nakon 15 godina 1873. godine u ediciji Stari pisci hrvatski, V, Zagreb. To izdanje priredio je Đuro Daničić, no on nije poznao i drugi prijepis ovih poslanica. Taj, pak, prijepis otkrio je 1907. godine Ivan Milčetić u ostavštini Julija Bajamontija koja je danas u Arheološkom muzeju u Splitu.

1874. godine tiskao je u Zadru Gianbattista Novak djelce s naslovom: *Alcune lezioni all'autore del libello »Faria Cittavecchia e non Lesina.«* U toj knjizi na stranicama 35—36 donosi Ivan Krstitelj Novak i nekoliko dokumenata o Bartučeviću ustvrdivši između ostalog i pravu godinu njegova rođenja.

1925. godine u Beogradu je tiskano prvo izdanje monografije »Hvar« Grga Novaka. Ondje na stranici 155. ukratko iznosi autor nešto novih vijesti o Hortenziju Bartučeviću, poglavito o dužnostima što ih je obavljao u svojoj komuni.

1933. godine poduzeo je Franjo Fancev jedno naučno istraživanje starije hrvatske književnosti. O tom istraživanju tiskao je 1935. godine u Ljetopisu JAZU opširniji izvještaj. Tu je iznio kako se u Trogiru namjerio na tzv. Splitsku pjesmaricu, onu istu koju je prije njega izučavao Antonin Zaninović, te kako je u toj zbirci, poglavito duhovne lirike, pronašao pjesmu s ovim natpisom: »Pisan u hvalu blažene i prečiste divice Marije, majke Isukrstove, složena po Ortenziju Bartučeviću Hvaraninu.«

1960. godine u beogradskim »Prilozima za književnost, jezik, istoriju i folklor« tiskao je Dušan Berić rezultate svojih istraživanja o Jeronimu i Hortenziju Bartučeviću. Svoj rad izradio je Berić na osnovu prethodne literature a i na osnovu uvida u hvarskim arhivskim spisima, posebno maticama krštenih. Ti uvidi utvrdili su točnu godinu Bartučevićeve smrti: 1578. Upravo stoga znamo da se, ove 1978. godine, navršava 400. godina od smrti ovog hrvatskog književnika Hvaranina.

(Za dva podatka — 23. 6. 1560. i 7. 6. 1575. — vidi članak: R. Bučić, O nekim bratovštinama otoka Hvara. Prilozi povijesti otoka Hvara, V, Hvar 1978.).

TEKSTOVI:

Svake velike časti dostojnomu Nikoli Stjepka Nalješkovića Hortenzij Bartučević Hvaranin piše.

Mnogo je jur lita, vjeruj mi ti ovo;
da ovdje procvita u Hvaru razum tvoj;
posija jere toj kriposti od tvoje
gospodin Petre moj Hektorović to je,
ki veće neg svoje uzdviže ti ime
i pjesni sve, koje od tebe kad prime;
lako mu jes brime stvari tve i riči,
u svako jur vrijeme njime se on diči;

meu nami glas niči i raste ovdika,
 jer on čas obliči on vridnos človika. 10
 Za toj će do vika ovdi glas tvoj teći
 i kripos velika, toj ti će svak reći;
 jer čtuju vas veći i druge države
 pjesance tve čteći ne dav njim zabave.
 Od tebe što prave sve strane od svita, 15
 krana t' je od slave vrh glave zavita.
 Ki piše, ne pita od tebe stvar drugu,
 ni dara ni mita neg da t' je za slugu. 18

Zvrсно poštovanomu i svake časti dostojnomu gospodinu Nikoli
 Nalješkoviću Dubrovčaninu Hortenzij Bartučević Hvaranin piše.

Oto nikoliko vrijemea je tomu
 da odlučih, Niko, ne pisat' nikomu;
 već tko god ponovit' čini me ne kteće,
 mneć što ni slovit' od mene, a ne će,
 ere da se čovik siluje sa svima, 5
 ne može po vas vik dat' ono što nima.
 Oh kamo sam se dil? što velim? ni tako;
 da oto bih zabil, a čtil sam inako;
 i ti si može bit' nahodil toj šteći,
 er već od mene htil imaš i pameti. 10
 Rec' ne ću izostati, ne da se uzvišu,
 ner ufanje dati onim, ki mi pišu.
 A svak će rec': bože, ovi nima pamet,
 ki di da se može, ča ni, dat' i vazet'.
 Da reći ću veće da čovik može dat' 15
 ka nima i ne će za života imat';
 a nu ti me slušaj, ki veli inako,
 tere posli kušaj hoće l' najt' ovako.
 Gospodin na sviti muža prava, kažem,
 ne može imiti po zakonu našem; 20
 a može ga dati deklici svakoj on,
 koja ga pitati bude po naš zakon.
 Može bit' su čtili oni ovo kada,
 ki bi od mene htil što ne će nikada.
 Nitkor mriž ne meće u svoje potrebe 25
 u lokvu, zač ne će u lokvi najt' ribe;
 da svak ribno misto tribuje da išće,
 gdi zna da je čisto od ribe lovišće.
 Ti ki mene scine, ino ti rec' ne ću,
 nere da se hine i u lokvu meću. 30
 Zapovij nejaku meni u sve dilo
 ti, i tvom netjaku priporuč' me milo 32

Pisan u hvalu blažene, svete i prečiste divice Marije, majke Isu-
 krstove, složena po Ortenziju Bartučeviću Hvaraninu

Zdrava o prisveta nebeska kraljice,
 bez griha začeta čista golubice,

Kad se prid tve lice uteku krstjani,
 blažena divice, ti s' ka ih obrani.

Ti pomoć ne brani, kad ju je prosil tko 5
 u Tebe, zač rani ličnica si svakoj.

Za prislavni plod tvoj, o kruno svitlosti,
 podaj meni zatoj sad tvoje milosti,

Neka tve kripost naredno mogu reć',
 a znam, ne ću dosti izreći da ni već. 10

Scinim, čim vode teć' budu, sunce sijati,
 na ovom svitu steć' ne ću t' hvale dati,

Ke će pristojati tebi, majko božja,
 zato se prijati ne umim kako ja,

Ako milost tvoja pomoć' me ostavi, 15
 ne će reć' rič moja, što misal pripravi.

Po tebi put pravi naslišu istini
 oni kih otravi djavai i prihini,

I svi sveti ini očito želihu,
 ki doli u tmni postavljeni bihu, 20

Od tebe reć' htihu, izrest će mladica,
 ka rodivši diku biti će divica,

Od ke će kitica ali cvit izniknut,
 kog ima ptičica, čuvši će poniknut.

Prav' te je uzdvignut, divice istina, 25
 jer milost dostignut ne može tuj ina.

Ti s' diva jedina, raja prosvitljenje,
 ti hći tvoga sina, majka i stvorenje,

Ti si uzvišenje, gdi su svetih zbori,
 po tebi utišenje na nebu bi gori. 30

Ti si, ka otvori nebeske svitlosti,
 paklene zatvori muke i gorkosti,

Ti s', ka oholosti tlači a ne želi,
 ti s' puna milosti, sveto pismo veli.

Ti s', koj se obeseli neb' i sve pod nebi, 35
 Trojstvo se useli jedino u tebi.

Ti meu svimi bi divami izvrsna,
 u koj griha ne bi, ti s' milost dat' lasna,

Ti s' anjelom časna gospoja i dika, 40
 ti nigdar ni s' kasna pomoći grišnika;

Ti s' radost velika tih, ki pri to'ko lit
 dihu, da ć' človika i boga dat na svit,

Ti si kraljicam cvit, cesarice raja,
 kraljevstvu ne će bit nam konca ni kraja.

Ti s', ka kripit haja onih, divo čista, 45
 kim biše smrt slaja, ner na svitu mista,

Ti s' krstjanom ista tere prava vira,
 kih zoveš u mista, gdi se ne umira,

Ti s', ka ne tira od sebe nikoga,
 tko će s tobom mira, ti želiš svakoga, 50

Ti s', ka paklenoga ognja nas izbavi
 tere nebeskoga blaženstva dobavi.

- Ti jesi put pravi, ti si prava svitlost,
 ti s', ka nas ozdravi, ti s', ka nam da milost,
 Da budemo lipost raja uživati, 55
 gdi je vičnja kripost s tobom pribivati;
 Ti s', ka nam hti dati pram hudobi lika,
 prav' te je spivati po sve dni do vika.
 Ti s' prilična dika, koj se ne nahodi,
 boga človika i divom porodi, 60
 Ti u svem ugodi ocu, duhu i sinu,
 tobom se slobodi vas svit i prosinu.
 Po tebi istinu najdoše krstjani,
 i svakoju jedinu likariju rani,
 Ti si sud obrani, brez griha i čisti, 65
 u tebi se shrani Isus i namisti,
 Ti si on stan isti, ki zdrža čudesa,
 ke jih su svim misti puni i nebesa.
 Tobom se poplesa napasnika sila,
 divice, cić česa boga si rodila. 70
 Svakomu si mila, ko t' se priporuči
 i ko ti se krila držati odluči,
 Taj nigda ne muči, ki te bude zvati
 i ki se nauči tebe pripivati,
 Radostan će stati, veseleć se svude, 75
 ubog i bogati, ki te želit bude,
 Taj svake zabude nečistoće svita
 i sve misli hude od sebe odmita,
 Taj po tebi mita čeka uživati,
 a ti, već neg peita, pripravna si dati, 80
 Taj će pribaviti s tobom u vični raj —
 i ne poznavati, što je plač ni vapaj,
 Ni će poznati taj oni trud pakleni,
 gdi ni konac ni kraj u plamen ognjeni.
 Ti si sat medeni, u kom su slatkosti, 85
 u kom ni jedne ni trohe ni gorkosti,
 O svita svitlosti, bez griha i tmine,
 obilna milosti, ka nigda ne gine.
 Ti s' sunce, ko sine iz zraka pričista,
 svitlosti sve ine pri tvoja su mista, 90
 Ti nigda ne prista moleć za krstjane,
 da napune mista, ka se za njih hrane,
 Svitlu po sve strane, blažena gospoje,
 prostrla si grane milosrdja tvoje.
 Ti s' ufanje moje, nebeska kraljice, 95
 i svita tokoje prisvitla danice,
 Još tad nas tamnice paklene izbavi,
 kada se, divice, ti zače i javi.
 Brez griha u slavi i brez svake zlobi
 Bog tebe proslavi u majke utrobi, 100
 Još tada ti dobi krunu od svitlosti,
 tad se nepodobi skратиše kriposti,

Jer on u radosti stvori te na nebi, koji sve milosti poda, divo, tebi,	
Ki od vika sebi za majku obra te, jer stvorenje ne bi slavnije oda te.	105
Pravo je svak da te i slavi i štuje, proslavi kada te ki sve gospoduje;	
Ki godi putuje tim putom, svaki znaj, da nigdar ne čuje muku ni trud ni vaj.	110
Zatoj, divice, daj tu pamet i meni, da s' u me misal taj sasvim ukameni,	
Da iskra ljuvezni tvoje svrući mene, tako da bolezní ne poznám paklene;	
I zmiije himbene čuvaj me, divice, tako da m' ognjene ukloniš tamnice,	115
Da ne gledam nice, ni plačuć vapiju, da u slavi lice Isusovo vijú,	
I da ne zaviju tim ki ti u rajú sveta, sveta, diju sveta i ne pristaju;	120
Ti znaš, ne ostaju tebe zvat na pomoć, ter vazda poznaju tvoju veliku moć.	
U zdravje, u nemoć i u svako dilo možeš me ti pomoć, ako ti je milo,	
Da ništa za tilo ni zdravje ne hajú, daj mi moć da cilo od grihov se kajú,	125
Da po tom poznaju, da mi je taj zlamen, da ću vik u rajú veselit se. Amen.	128

Plemenitomu i svake izvrsne časti dostojnome gospodinu Bernardinu Karnarutiću, vlastelinu zadarskomu u pohvalu Tižbe i Šegeta Hortenžij Bartučević Hvaranin piše.

Ne mani se reče, da vridna človika po svitu glas teče, i tvoj će dovika, Jer Tižbe velika dila si svitu dal, ka ti će bit dika, na(m) počten glas ne mal.	
Zač nisam ja dopal te tvoje kriposti?	5
Zač meni bog ni dal, ke tebi, milosti?	
Da moje svitlosti potriiba ni tebi, er znam, da si dosti svital sam po sebi.	
Ja scinim, da ne bi našal se nitko već na zemlji, pod nebi ki će kako ti reć.	10
A Šegetom si steć hotil zlatnu krunu, kom će Hrvati već častni bit na punu.	12

IZDAVAČKE OPASKE UZ TEKSTOVE:

1.

Prva poslanica se donosi prema rukopisu Arhiva JAZU u Zagrebu koji valja zbog natpisa datirati u 1702. godinu. Ima signaturu I b 73,

vel. 20,6 × 14,4, dobro je sačuvan i sadrži sve u svemu 45 listova. U njemu se pod rednim brojem 38, na 34 v, ispred poslanice što ju je Nikola Nalješković uputio Bartučeviću, nalazi ovdje tiskana pjesma. Po tom rukopisu pripremio ju je za tisak Đuro Daničić u Starim piscima hrvatskim, Pjesme Nikole Dimitrovića i Nikole Nalješkovića, V, U Zagrebu 1873, str. 350. Po istom je rukopisu prepisivao i Ivan Kukuljević u Pjesnici hrvatski XVI. vieka. Razdjel prvi. — U Zagrebu, 1858, str. 70—72.

Postoji još jedan prijepis ove pjesme koji do sada u izdanjima nikada nije korišten. Uočio ga je Ivan Milčetić (Vidi Građa za povijest književnosti hrvatske, 5, 1907, str. 303). Taj rukopis potječe iz Bajamontijeve ostavštine, datirati ga treba u 18. stoljeće. Natpis tom rukopisu glasi: »Poslanice Nikole Nale vlastelima Hvars kijem, i njih odgovori godišta 1540., 41., 57., 64.« Nađen je kod Julija Bajamontija, čovjeka koji je na Hvaru dulje vrijeme boravio, pa bi se moglo pretpostaviti da ga je prepisao neki Hvaranin kojeg je zaintrigirala veza Nalješkovića s hvarskim intelektualcima. Tu je natpis naše prve poslanice sasvim kratak »Nikoli Nale Hortenzio Bratučević Hvaranin.« I u ovom splitskom rukopisu, kod nas (b), ime Bartučevićevo piše se pogrešno »Bratučević« kao i u gornjem rukopisu Arhiva JAZU I b 73 kod nas (a). Ta pogreška upućuje na srodnu maticu jer je prepisivač akademijina rukopisa u drugoj pjesmi pod brojem 55 točno naveo »Bartučević«. Budući da naše izdanje nema nikakvih razlika od Daničićeva, osim što mi ne pišemo »Bartučević« i što pišemo »Hortenzije« a ne »Hortensije«, donosimo ipak razlike po rukopisu (b) iz Splita, a označavamo i pogreške Kukuljevićeva izdanja iz 1858. kod nas (k). Evo tih razlika: 1 *lita* [*ljeta* (b)]; 2 *ovdi* [*odi* (b)]; 3 *posija* [*posijo* (b), *posijal* (k)]; 4 *Petre* [*Petar* (k), (b)]; 5 *uzdviše* [*uzdiže* (b)]; 7 *lako mu jes brime* [*lako su mu jer brime* (k)]; 8 *jur vrijeme* [*on vrime* (b), *jur vrime* (k)]; 9 *ovdika* [*do vika* (b)]; 10 *jer* [*er* (b) / *on čas* [*ončas* (k) / *vrinos* [*vrijednos* (b) / *človika* [*čovika* (b)]; 11 *ovdi* [*odi* (b) / *za toj* [*zatoj* (k)]; 12 *kripos* [*krepos* (b)]; 14 *ne dav njim* [*ne daju im* (k)]; 15 *što* [*čto* (k)]; 16 *vrh glave zavita* [*varh glave savita* (k)]; 17 *ne pita* [*nepita* (k)]; 18 *neg da t' je* [*ne da ti je* (k)].

2.

I ova se pjesma donosi prema rukopisu Arhiva JAZU I b 73. U tom rukopisu dolazi na listu 43 r — 43 v pod rednim brojem 55 iza pjesme »U smrt Augustina sina Điva Nalješkovića«. I nju je prvi put tiskao Kukuljević 1858. godine učinivši u tom svom izdanju čitav niz pogrešaka. Te pogreške, kako smo se uvjerali pregledom rukopisa, posvema ispravlja Daničić 1873. godine, te od njegovog čitanja nismo trebali popraviti nego u natpisi »Brtučević«, a u retku 26. vjerojatnu tiskarsku pogrešku »za č« pretvorili smo u ispravno »zač«. Koliko nam je poznato rukopis I b 73 je i jedini prijepis ove poslanice. Ipak s obzirom da su i inače svi prijepisi vrlo stari odlučili smo da i ovdje donesemo razlike Kukuljevićeva čitanja i ovog današnjeg: U natpisu Kukuljević (k), za razliku od rukopisa (a) i Daničića (d) ima »izvarsne« a trebalo bi da je »zvrсно«; 1 *vrjemena* [*vrimena* (k)]; 2 *ne pisat'* [*nepisat* (k)]; 3 *ne kteće* [*nek teče* (k)]; 4 *ne će* [*neće* (k)]; 5 *sa svima* [*sasvima* (k)]; 7 *ni tako* [*nij tako* (k)]; 9 *toj*

[šteći tvoje šteti (k) ova je Kukuljevićeva pogreška logična jer u rukopisu ne stoji »šteći« već »steti«; 14 ča ni [ča nije (k) — u rukopisu (a) stoji »dat'ni vazet« a treba da je »dat i vazet«; 15 čovik [človik (k); 25 u [za (k); 26 zač [za č (đ); 29 scine [scene (a) — radi se o prepisivačevoj greški; 30 hine [gine (k) — to je razumljiva Kukuljevićeva pogreška jer u (a) stoji »ghine«.

3.

Izvor za ovaj tekst posvema je Franjo Fancev, Naučna istraživanja starije hrvatske književnosti g. 1933. i 1934 — Ljetopis JAZU za godinu 1933/34, svezak 47, Zagreb, 1935, str. 116—117; 125—129. Francevljev prijepis sačinjen je prema tzv. splitskoj pjesmarici koja je pronađena u kaptolskom Arhivu u Trogiru. O toj pjesmarici, koja je najvjerojatnije prepisana u Splitu, prije Franceva je izvjestio Antonin Zaninović u Vjesniku za arheologiju i historiju Dalmacije, godina 47/48, pril. 2. U toj vrlo važnoj zbirki našlo se nekoliko Marulićevih pjesama, potom anonimna pjesma o Mohačkoj katastrofi (Vidi. Franjo Francev u Nastavni vjesnik, 1934/35, XLIII, str. 18—28.), nekoliko anonimnih duhovnih i crkvenih pjesama i ova slabo poznata Bartućevićeva pjesma u slavu divice Marije.

4.

Izvor za priređenje je knjiga »IZVARSITA GLIUBAV | i napochom | nemila i nesrichna smrt | PIREMA I TISBE SLOXENA | Po Barni Charnarutichiu Zadraniu. | IN VENETIA, | Ad instantia di Ambrosio Mazoleto detto Garbin. | MDLXXXVI. list 24 r. Po ovom izdanju, pjesmu je prepisao Ivan Kukuljević u »Pjesnicima hrvatskim« 1858. godine. Na tom mjestu potkralo mu se nekoliko sitnijih grešaka: U natpisu ima on »dostojnomu« a treba »dostojnome« potom on čita »Sigeta« umjesto »Segeta«, u sedmom retku nije »nij« nego »ni«, a u 11. retku treba da je »Segetom«, a ne kako čita Kukuljević »Segetom«.

Ovu poslanicu po izdanju iz 1586. jednom prilikom je prepisivao, ali je u tom prijepisu nigdje nije tiskao i Franjo Fancev. Vidi Ostavština F. F. u Arhivu JAZU u Zagrebu XV—44/18. Inače u knjizi Karnarutićevoj je natpis našoj pjesmi složen ovako: PLEMENITU I SVAKE | IZ vrsne časti dostojnomu gospodinu | BERNARDINU KARNARU|tiću, vlastelinu zadarskojmu u pohvalu Tižbe i | Segeta | HORTENZIJ BARTU-ČEVIĆ | Hvaranin piše.